

מז א מיי פ"ו מהלכות
גזילה ואצידה הל' א
טוח"מ ס' רנט:
מז ב ג ד מיי פ"ד מהל'
תרומות הל' ג:
מז ה מיי שם הלכה א:
מז ו (מיי) פ"ב מהל'
טומאת אוכלין הלכה
(ג):

[illegible]

רבינו חננאל
הן ממשש בהן כל שעה
הללו אצ"פ שהן צבד
שהן קצרות דמוכה
מילתא דמשהו הן
מכר תנאש מהן כטו
הכרזתו וכן תנאש נמו
דרך התנאים שהן נפולת
ממנה מיד נמאסות לשיכר
מאכאש וכן ומותרין
משום גול ופטרין מן
הקשעל דאני נשבר ותר
כל אמור במעשרות
כל שהוא אוכל תשמר
ויגדלו מן הארץ וכן
מאכאש במעשרות. נב שנטל
מה מתן ליה לא אב
גנב בסתר. אב
האני נב דקתני גולן
גנב שנטל כבלי תר
הוא וזל קתי תר
גולן וזל ליטסיס מוויין.
ת"ש שטן תר קודותיו
ונתן לתר שרה חבירי
נאש תנאשו רבצילי הן
אלו נב ככל דבסמא
חביב להחזיר ואוקמא
שבצעלן מרדפין אחרין
ויקולן להציל על יד
הדחק. ת"ש כיצד אמר
התורם שלא מדעת
תרומתו תרומה וכו'
אוקמא כגון שתרם וכו'
בעל הפירות ומצאו שתרם
ואומר לו היה (לא) היתה
תרומה מלאו לימה לא
מילתא שנתרע ואסקא
לא אמר' ליה אלץ אצל
רצון כלים הן כמה
שבצעל אלא לענין תרומה
לבד משום מרצה הן
אמר' ליה כיפה. אבל
בבולות תרומה לא וצ"פ
שאמר לו אלץ אצל
רצון כספותא אלא דאמר
ליה הכי ואסורין משום
גול. ת"ש עוררו חסדי
היה השבח והיה חסדי

אם חושש משהו גדל
אם מקפיד בעל הית על
אם שעה ודומה לו שגלה
אין תרומות ותרומה.
השעה גדלה הכ קמאר אם
מחלל עוד יפות מחלו אית
(קדושים נבא).
מנצאר יפות מרן
תרומות תרומה. דגלי
לדעתיה דיתחל לו ואמני
נמנן דשוא שלח שקרא
ידמו (דברין עא). בין כן
בין כן. בין כן יפות בין
שאין יפות מן (שס).
תרומה רבא אליבא
דאביי. נמקס אבי
נשכילו שמה משנה וז
ממורגמא לוי דברי (סוכה
ל').

דפשיט ליה דנתיאשו א"כ מרישא גופיה מני לאוכוחי דמיירי בצאי
דאפילו סתמא נמי מני מיירי: **הכ'** גרסין ה"נ מסתברא דא"כ
תרומה. דמסתמא גס מתחילה היה דעמו כן וא"ת ונימא דהשתא
היה נימא ליה דאין דרך לתרום מן הפיות כלאמרנין לעיל (דף כ"א)
דמתיאש אין צדק כלום וי"ל דאשי הכא דמיון דחיוני ציה דנחא ליה
תרומתו תרומה. וא"ת דצפרק אלמנה נזונית (כמוצא דף נט: ושם
פייחת' או הוסיף ' תרומתו תרומה דמני א"ל צהכי אמדתיך ה"נ ני
בך לכן מני א"ל כיון שלא פיישת לי צהכי אמדתיך אבל מיפות אין
מז' וזוירא זא אבא. וא"ת ואמאי לא אכל האמר רבא פרק הגחול
הארים מבית דמסתמא ממה שהגיע לחלקו מציא אבל הכא ש
לצצל הפרדס טבול כנגד מה שנתתי להם ורב אשי לא היה חושש
היה צ דאין לומר שהיה סומך שיתרלה מרי צר איסק כשידע דה